

בש"פ 9150/18 - שrif מחרגנה נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 9150/18**

כבוד השופט מ' מזון

לפני:

שריפ מחרגנה

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המוחזק בחיפה ב-עמ"ת 52425-12-18 מיום 25.12.2018 שניתנה על ידי כב' השופט אבי לוי

עו"ד אסף טל

בשם המבקש:

ההחלטה

1. בקשה לרשות לעורר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם), תשנ"א-1996.

2. ביום 16.12.2018 הוגש נגד המבקש כתב אישום בגין עבירות של החזקת נשק שלא כדין ובצדו בקשה למעצר עד תום ההליכים. בהחלטה מיום 23.12.2018 דחה בית משפט השלום בחרדה (השופט מ' גינוט) את הבקשת למעצר עד תום ההליכים והורה על המשך שהייתו של המבקש בתנאי מעצר בית מלא (בכפוף ליציאה לפגישות בשירות המבחן), בתנאים שנקבעו בהחלטה בעניינו מיום 12.12.2018. נקבע כי אמנם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, אלא שנוכח התנהלות המשיבה בעניינו, ובכלל זאת הימנעוה מלהגיש עrrר כנגד ההחלטה שלא אישרה לעצרו על בסיס הצהרת טובע - "אין זה ראוי שהמדינה תגשים בקשה למעצר עד תום ההליכים".

3. המבקש הגיע עrrר במסגרת טعن נגד הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגדו ועתיר לביטול התנאים המגבילים שהושטו עליו. המדינה מצידה הגישה עrrר המכוון נגד דחיתת בקשה להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 25.12.2018 קיבל בית המשפט המוחזק (השופט א' לוי) את העrrר שהגישה המדינה

עמוד 1

באופן חלקי ודחה את ערכו של המבוקש.

בית המשפט קבע כי אמנים "ראוי לששכת הנסיבות על שלוחותה השונות תלמד את ההשתלשלות בתיק זה" ותפיק את הלקחים הנדרשים, ברם לא ראוי להימנע ממעצרו של המבוקש אך בשל התנהלותה, שלא הוצאה חלופה "הרמטית" אשר תיתן מענה למסוכנות הנש��פת ממנה. נקבע כי חלופה המעוצר עליה הסתמך בית משפט השלום בהחלטתו היא בוגדר "משענת קינה רצוץ [...] והוא למעשה חלופה" - אשר לאב, צוין כי בשלבי מעוצר הבית במהלך החקירה הוא הפר את תנאי השחרור בכך שהניח את העורר לנفسו ויצא מהבית על מנת לקנות תרופות לטענותו; כי מדובר בעקבות צפוי; כי הוא עצמו נעצר בתיק ונחקר כחשוד; וכי פעמי לאחר פעם הוא הגיש תלונות נגד בני כמי שתקף אותו בהיותו בגילוף והעורר אף הורשע בגין כך. אשר לאם, צוין כי מדובר באישה חוללה הנזקקת לטיפולים חוזרים ושנה, וכי גם היא הוכתה לפחות פעמיים על-ידי המבוקש באותו נסיבות בהן הוכה האב. לפיכך, הורה בית המשפט המוחזק על מעצרו של העורר "עד אשר תציג לפני בית משפט השלום חלופה הרמטית אשר יהיה בא לה כדי לתת מענה למסוכנות הגבואה הנש��פת לכואורה ממנה".

.4. מכאן הבקשה לרשות לעורר שלפניי, במסגרת חוזר המבוקש על טענותיו אשר נדחו בבית משפט כאמור.

.5. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לעורר ב"גלאול שלישי" על החלטה בענייני מעצרים ניתן במקרים בהם מתעוררת שאלת בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות חריגות (בש"פ 5355/16 פלוני נ' מדינת ישראל (5.7.2016); בש"פ 7149/18 פופוב נ' מדינת ישראל (14.10.2018); בש"פ 2173/12 אל גני נ' מדינת ישראל (22.3.2012); בש"פ 2620/17 ביטון נ' מדינת ישראל (26.3.2017)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידת אלו. הבקשה אינה מעלה כל סוגיה עקרונית הדרישה הכרעה ונטועה כל כולה בעניינו הפרטני של המבוקש. אף לא שוכנעת כי קיימות נסיבות חריגות מצדיקות התערבותה בהחלטתו המונומקט של בית המשפט המוחזק.

.6. אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, י"ח בטבת התשע"ט (26.12.2018).

ש.ו.ט